

Vergaderjaar 2008–2009

28 684

Naar een veiliger samenleving

Nr. 224

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 13 mei 2009

Hierbij bied ik u de resultaten aan van de pilot bij 130 gemeenten om de bruikbaarheid van het diagnose-instrument agressie en geweld te testen ten behoeve van de werkgevers.¹ Het diagnose-instrument is een product uit het programma Veilige Publieke Taak, namelijk uit pijler 2. Het is bedoeld om werkgevers met een publieke taak te faciliteren en te ondersteunen bij de aanpak van agressie en geweld.

Werkgevers hebben een eigen verantwoordelijkheid in de aanpak van agressie en geweld tegen werknemers met een publieke taak. Belangrijk voor hen is een instrument in handen te hebben om een duidelijke diagnose te stellen over de kwaliteit en de effecten van hun aanpak. In mijn opdracht wordt een onderzoeksinstrument voor werkgevers ontwikkeld waarmee zij, zonder grote administratieve lasten, periodiek de effectiviteit van hun aanpak van agressie en geweld kunnen meten. Met het uiteindelijke instrument krijgen werkgevers inzicht in:

- de effecten van hun veiligheidsmaatregelen op het aantal voorvallen van agressie en geweld tegen hun werknemers;
- de effecten van de eigen aanpak op de veiligheidsbeleving van werknemers;
- de gevolgen van agressie en geweld voor verzuim, vermijdingsgedrag en werktevredenheid van werknemers.
- de resultaten van hun aanpak kunnen werkgevers benchmarken met die van collega-organisaties.

In het najaar van 2008 is het eerste deel van het diagnose-instrument uitgevoerd onder 130 gemeenten, in de vorm van een pilot. Enkele resultaten:

- 61 procent van de gemeentelijke werknemers persoonlijk heeft te maken gehad met agressie en/of geweld;
- Eén op de tien werknemers binnen gemeenten voelt zich regelmatig onveilig op het werk.
- Werknemers die zich onveilig voelen vertonen vaker vermijdings-

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

gedrag door potentiële risicovolle situaties uit de weg te gaan. Daarnaast melden zij zich vaker ziek, voelen zij zich vaker uitgeput en gestrest en zijn zij minder tevreden over hun baan.

- Zevenenvijftig procent van de gemeentelijke werknemers is in deze periode getuige geweest van agressie en geweld.
- Getuige zijn van een incident heeft vrijwel dezelfde negatieve invloed op de veiligheidsbeleving als persoonlijk slachtoffer zijn. Een incident treft dus een bredere groep dan het slachtoffer zelf.
- Ook bij een gering aantal incidenten, kan het effect op werknemers groot zijn en is een stevig veiligheidsbeleid door de werkgever van groot belang.

De belangrijkste conclusie uit de pilot is dat werkgevers door het treffen van veiligheidsmaatregelen direct een positieve invloed kunnen uitoefenen op de veiligheidsbeleving van hun werknemers. Het opstellen van duidelijke regels en procedures om agressie en geweld te voorkomen en het bieden van training en opleiding, maken dat werknemers zich duidelijk veiliger voelen in hun werk. Werkgevers zien hun inspanningen beloond met lagere verzuimcijfers en grotere tevredenheid van werknemers.

Het instrument wordt najaar 2009 beschikbaar gesteld aan alle sectoren met een publieke taak.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
G. ter Horst